

Jaarverslag 2003
College van Toezicht Collectieve
beheersorganisaties
Auteurs- en naburige rechten

Verslagperiode: 15 juli 2003 – 31 december 2003

1. Inleiding

1.1. Algemeen

Op 15 juli 2003 is de Wet toezicht collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten (hierna: de wet) inwerking getreden. Deze wet heeft geleid tot de instelling van het College van toezicht beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten (hierna: het College). Het College is belast met het toezicht op de inning en de verdeling van vergoedingen door collectieve beheersorganisaties: de Vereniging Bureau voor Muziekauteursrecht (Buma), de Stichting Reprorecht, Stichting De Thuis kopie, de Stichting ter exploitatie van naburige rechten (Sena) en de Stichting Leenrecht. Het College ziet er onder meer op toe dat de collectieve beheersorganisaties een overzichtelijke (financiële) administratie bijhouden, de verschuldigde vergoedingen op rechtmatige wijze innen en tijdig verdelen onder rechthebbenden, aan betalingsplichtigen en auteursrechthebbenden voldoende inzicht verschaffen in hun algemene en financiële beleid, transparante tariefstructuren hanteren, en voldoende zijn uitgerust om hun taken naar behoren uit te voeren.

Vóór 15 juli 2003 waren afzonderlijke toezichthouders belast met het toezicht op voornoemde organisaties: de Regeringscommissarissen bij Buma en bij Thuis kopie, en de Colleges van Toezicht bij respectievelijk Reprorecht, Sena en Leenrecht. Met de inwerkingtreding van de wet zijn zij ontheven van hun functie. Dit eerste jaarverslag van het College heeft betrekking op de periode 15 juli 2003 tot en met 31 december 2003. Het betreft hierbij met name een verslaglegging van de opstartwerkzaamheden van het College. Voor een verslag op het toezicht op collectieve beheersorganisaties over de eerste helft van 2003 zij verwezen naar de verslagen van de respectievelijke toezichthouders die tot 15 juli 2003 in functie waren. Voor zover deze verslagen beschikbaar waren op het moment van opstellen van het onderhavige jaarverslag, zijn deze als bijlage bijgevoegd.

Gedurende de verslagperiode was het College als volgt samengesteld: H.F. Dijkstal (voorzitter), mr. Th.R. Bremer (lid) en C.J. Regoort RA (lid). Het College werd ondersteund door een secretaris, mr. D.J. Hesemans. Het College is in 2003 drie maal bijeen geweest in reguliere vergaderingen.

1.2. Opbouw jaarverslag

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de toezichtfunctie van het College. Daarbij wordt onder meer stilgestaan bij de nut en noodzaak van het toezicht, alsmede de wijziging van het toezicht met de komst van het College. Hoofdstuk 3 beschrijft de interne financiële gang van zaken bij het College. In hoofdstuk 4 worden de belangrijkste financiële gegevens van de collectieve beheersorganisaties over 2003 weergegeven. Hierbij zij opgemerkt dat dit slechts tot doel heeft een globaal overzicht te geven van de bedragen die omgaan bij het wettelijk collectief beheer. Hoofdstuk 5 bevat een overzicht van de activiteiten van het College in 2003. Hiervan maakt onderdeel uit een marginale toetsing door het College van de vraag of collectieve beheersorganisaties in 2003 hun wettelijke taken naar behoren hebben uitgeoefend. Hoofdstuk 6 ten slotte geeft per collectieve beheersorganisatie een overzicht van een aantal belangrijke ontwikkelingen in 2003 op het gebied van het wettelijk collectief beheer.

2. De toezichtfunctie

2.1. Wettelijk collectief beheer

De collectieve beheersorganisaties ontleen aan de Auteurswet 1912 en de Wet op de naburige rechten een monopoliepositie op het gebied van collectief beheer van rechten, ten opzichte van zowel rechthebbenden als gebruikers. Voor het bestaan van deze monopolieposities zijn goede redenen aan te voeren. Rechthebbenden hebben in bepaalde gevallen belang bij een sterke vertegenwoordigende organisatie tegenover met name de grote constitutionele gebruikers van hun beschermde werken en prestaties. De ervaring heeft geleerd dat zonder een deugdelijke en gelegitimeerde beheersorganisatie de praktische effectuering van vergoedingsrechten niet altijd te realiseren is. Een collectieve beheersorganisatie heeft bovendien voordelen voor gebruikers: zij hebben één duidelijk loket waar zij terecht kunnen voor de betaling voor het gebruik van beschermde werken.

2.2. Waarom toezicht?

Toezicht op collectieve beheersorganisaties is om een aantal redenen wenselijk. Allereerst omdat de collectieve beheersorganisaties beschikken over een wettelijk monopolie. Verder is toezicht wenselijk omdat bij eigen-recht-organisaties (de collectieve beheersorganisaties, uitgezonderd Buma) aan rechthebbenden bij wet de mogelijkheid is ontnomen om hun rechten zelfstandig uit te oefenen. Ten slotte is van belang dat collectieve beheersorganisaties ook belangrijke maatschappelijke en economische taken vervullen, waarmee tevens grote financiële belangen gemoeid zijn.

2.3. Herziening van het toezicht

Tot 15 juli 2003 was het toezicht geregeld in vijf afzonderlijke regelingen, neergelegd in een aantal besluiten die gebaseerd waren op de Auteurswet 1912 en de Wet op de naburige rechten. Het toezicht werd uitgeoefend door vijf verschillende toezichthouders.

De wetgever had een aantal redenen om te besluiten tot herziening van het toezicht. Tussen de vijf voormalige toezichthouders bestonden belangrijke onderlinge verschillen in de vorm en de uitwerking van het toezicht, die niet altijd werden gerechtvaardigd door de omstandigheden. Zo liep bijvoorbeeld de taakomschrijving van de toezichthouders sterk uiteen. Ook het karakter van het toezicht verschilde. Verwarrend was bovendien dat de soorten besluiten waarvoor de voorafgaande toestemming van de toezichthouder vereist was per organisatie verschilden. Dergelijke verschillen zijn met de komst van de wet weggenomen, zij het dat hierbij wel rekening is gehouden met het verenigingskarakter van Buma.

De belangrijke stap die met de komst van het huidige College is gezet, is dat het toezicht nu is gebundeld in één onafhankelijke organisatie, een zelfstandig bestuursorgaan, wat de eenheid in het toezichtbeleid en de helderheid over de taken en bevoegdheden ten goede komt.

2.4. Verandering in de uitoefening van het toezicht

Toezicht op afstand

Met de komst van het College is de uitoefening van het toezicht op collectieve beheersorganisaties wezenlijk veranderd. Onder de situatie vóór 15 juli 2003 kwam het bijvoorbeeld regelmatig voor dat de toezichthouders vertegenwoordigd waren bij bestuursvergaderingen van de beheersorganisaties. Niet zelden werd de toezichthouders tijdens deze vergaderingen gevraagd een oordeel uit te spreken over een bepaalde aangelegenheid. Mede daardoor was min of meer een cultuur ontstaan van toezicht in grote nabijheid van de beheersorganisaties. Het College heeft besloten tot een toezicht op afstand. In beginsel zal het College achteraf, aan de hand van de concrete handelingen van de beheersorganisaties, bezien of zij op juiste wijze uitvoering hebben gegeven aan hun in de wet omschreven taken. Daarvan zal het College verslag doen in het jaarverslag, of zonodig in tussenrapportages.

Dit uitgangspunt brengt onder meer mee dat het College in beginsel niet de bestuursvergaderingen van de beheersorganisaties zal bijwonen. Wel ontvangt het alle agenda's en stukken van de algemene bestuursvergaderingen van de organisaties. Op basis van deze stukken kan op ad hoc basis worden besloten een vergadering bij te wonen. Voorts zal het College jaarlijks met een vertegenwoordiging van de algemene besturen van de afzonderlijke organisaties een gesprek hebben over de algemene gang van zaken binnen de organisaties en de wijze waarop het toezicht plaatsvindt. Daarnaast zal het College op reguliere basis en op ad hoc basis contact hebben met de directeuren en de accountmanagers van de organisaties.

Conflictbemiddeling en klachtbehandeling

Het College is een toezichthouder en geen klachtorgaan van de collectieve beheersorganisaties. Ook het bemiddelen in conflicten tussen bijvoorbeeld gebruikers van werken en collectieve beheersorganisaties is geen kerntaak van het College. De wetgever heeft aan het College wel bemiddelingsbevoegdheden toegekend, vanuit de gedachte dat toezicht houden en bemiddelen niet onverenigbare activiteiten zijn. Voorop staat echter dat partijen in eerste instantie onderling tot een vergelijk moeten komen. Daartoe is het van belang dat beheersorganisaties een interne klachtenprocedure hanteren. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de wet kunnen belanghebbenden zich tot het College wenden, indien de interne geschillenregeling van een beheersorganisatie is doorlopen. De wet stelt derhalve een procedurele voorwaarde aan de behandeling van een klacht door het College, opdat geschillen die daarvoor in aanmerking komen zoveel mogelijk in eigen huis worden opgelost en het College niet onnodig wordt belast. Het College kan vervolgens een niet bindend advies geven aan partijen ter beslechting van het geschil. Het College streeft ernaar zeer terughoudend om te springen met deze bevoegdheid.

Op grond van artikel 14, eerste lid, van de wet houdt het College jaarlijks een hoorzitting waar vertegenwoordigers van betalingsplichtigen en andere belanghebbenden in de gelegenheid worden gesteld te worden gehoord. Ten behoeve van deze taak heeft het College een hoorzittingenreglement opgesteld. Dit reglement is als bijlage bijgevoegd en is gepubliceerd in Staatscourant 2003, 249. De eerste hoorzitting zal plaatsvinden op 17 mei 2004.

Repartitieorganisaties

Een aantal collectieve beheersorganisaties werkt voor wat betreft de verdeling van vergoedingen samen met andere organisaties, of laten door hen werkzaamheden in dit verband verrichten. Deze organisaties worden veelal aangeduid als repartitieorganisaties. Indien een beheersorganisatie gebruik maakt van dergelijke repartitieorganisaties, blijft zij op grond van artikel 5, derde lid, van de wet verantwoordelijk voor de uitoefening van haar aldus gedelegeerde wettelijke taken. De betreffende beheersorganisatie moet in dat geval zorgdragen voor de beschikbaarheid voor het College van de financiële gegevens die relevant zijn voor de taakuitoefening van het College. De achtergrond van deze bepaling is dat het wenselijk wordt geacht dat op de structuur van samenwerkingsverbanden zinvol toezicht plaatsvindt, nu daarbij de exclusiviteit van de aan een beheersorganisatie toebedeelde taken in het gedrang kan komen.

Eén en ander brengt mee dat de toezichthoudende taken van het College zich tevens uitstrekken tot derde organisaties die betrokken zijn bij de verdeling van vergoedingen. Waar nodig zal het College deze organisaties in het kader van de taakuitoefening direct of indirect via de betreffende collectieve beheersorganisaties benaderen. Het College kan bijvoorbeeld de collectieve beheersorganisaties verzoeken om van de bij de repartitie betrokken repartitieorganisaties de financiële jaarstukken en andere relevante informatie te overleggen. Aan de hand van deze informatie kan het College zich mede een oordeel vormen van de financiële gang van zaken binnen de repartitieorganisaties, voor zover betrekking hebbend op de verdeling van vergoedingen ter uitoefening van wettelijke taken van collectieve beheersorganisaties. Mede met het oog daarop heeft het College in 2003 een aanvang gemaakt met een onderzoek naar de verhoudingen tussen de collectieve beheersorganisaties en derde organisaties, met name ten aanzien van de onderlinge samenwerking, gezagsverhoudingen en geldstromen.

3. Financiële gang van zaken

De totale uitgaven van het College in 2003 waren begroot op € 111.500. De begroting is op 5 november 2003 goedgekeurd door de minister van Justitie, de collectieve beheersorganisaties gehoord, en is als bijlage bij dit verslag gevoegd. De vergoedingen van de voorzitter en leden zijn vastgesteld bij besluit van de minister van Justitie van 19 december 2003. De vergoeding van de secretaris wordt geheel voldaan aan het ministerie van Justitie. Met het ministerie is afgesproken dat in ieder geval tot en met 2004 het secretariaat wordt ondergebracht bij het ministerie. In het najaar van 2004 zal het College de invulling van de secretariaatsfunctie evalueren.

Het College heeft in 2003 met de Stichting Centrum voor Arbeidsverhoudingen Overheidspersoneel (CAOP) een huisvesting- en dienstverleningsovereenkomst gesloten. Het College huurt bij het CAOP een werkruimte. Voorts fungeert het CAOP als postadres. Omdat de voorzitter van deze werkruimte tevens gebruik maakt voor het verrichten van activiteiten ten behoeve van andere organisaties, wordt een deel van de huisvestingskosten betaald door deze andere organisaties. Hierdoor kunnen de bedrijfskosten van het College worden gedrukt.

Ten behoeve van het laten verrichten van onderzoek is op de begroting van 2003 een bedrag gereserveerd van € 40.000. Het College acht dit onderzoeksbudget noodzakelijk om een overzicht te kunnen verkrijgen van onder meer de organisaties die betrokken zijn bij de inning en verdeling van vergoedingen, de wijze waarop beheersorganisaties vergoedingen innen, om welke bedragen het daarbij gaat, welke tarieven daarbij gehanteerd worden, of deze tarieven voldoende kenbaar en transparant zijn en de wijze waarop beheersorganisaties vergoedingen reparteren. Bovendien wenst het College deze informatie te kunnen vergelijken met collectief beheer in diverse andere landen. Bij de goedkeuring van de begroting heeft de minister van Justitie in overweging gegeven de begrote onderzoeksmiddelen zo efficiënt mogelijk te benutten. Om de uitgaven tot een minimum te beperken zal het College eerst bij de beheersorganisaties nagaan welke gewenste informatie bij hen reeds voorhanden is, alvorens het onderzoeksbudget aan te spreken. Zo zal het College voor de beoordeling van de gang van zaken bij de repartitie van vergoedingen mede gebruik maken van reeds bestaande overzichten waaruit de voortgang van de repartitie blijkt. Een ander deel van het onderzoeksbudget is gereserveerd voor het mogelijk inschakelen van een onafhankelijke accountant ten behoeve van het verkrijgen van inzicht in de financiële gang van zaken binnen de beheersorganisaties.

De rekening van baten en lasten over 2003 is als bijlage bijgevoegd. Budgetten die in 2003 niet zijn aangesproken, zoals het onderzoeksbudget, worden geheel meegenomen naar 2004 ten behoeve van besteding in dat jaar. De kosten van het College komen op grond van artikel 12, derde lid, van de wet voor rekening van de collectieve beheersorganisaties, naar rato van de door hen geïncasseerde vergoedingen.

4. Kerncijfers collectieve beheersorganisaties

4.1. Inleiding

In deze paragraaf wordt een globaal overzicht gegeven van de belangrijkste financiële gegevens van de collectieve beheersorganisaties over 2003, weergegeven in miljoenen euro. In grote lijnen wordt onder meer aangegeven wat de incasso-opbrengsten waren, voor welke bedragen verdelingen hebben plaatsgevonden en wat de kosten van de beheersorganisaties waren. Deze overzichten hebben uitsluitend tot doel een globaal inzicht te verschaffen van de bedragen die omgaan bij het wettelijk collectief beheer. In dat verband zij nadrukkelijk opgemerkt dat het College op dit moment nog niet beschikt over een volledig overzicht van de financiële gegevens. Deze gegevens zullen met name moeten blijken uit de goedgekeurde jaarverslagen en bijbehorende accountantsverklaringen van de collectieve beheersorganisaties. Deze waren nog niet beschikbaar op het moment van opstellen van dit jaarverslag. In de onderstaande overzichten ontbreken bovendien de gegevens over de kosten van de repartitie van vergoedingen die gemaakt worden door de repartitieorganisaties. Het College streeft naar harmonisatie van de financiële informatie, zodat een samenvattend overzicht van incasso-, repartitie- en uitvoeringskosten kan worden geboden.

4.2. Buma

De totaalomzet van Buma over 2003 bedroeg ongeveer 106 mln. (in 2002: 111,6 mln.), waarvan onder meer 25 mln. vanuit de sector satelliet en 15 mln. vanuit de sector live optredens (podia). Van deze totaalomzet was ca. 6,8 mln. afkomstig vanuit het buitenland (in 2002: 8 mln.). Buma heeft over het jaar 2003 110,1 mln. voor repartitie beschikbaar, tegen 106 mln. in 2002. Uitgedrukt als percentage van de omzet is hierdoor 103,9% beschikbaar voor uitkering, tegenover 95% in 2002. De lasten van Buma over 2003 bedroegen 12,7 mln, nagenoeg gelijk aan de lasten over 2002.

4.3. Sena

Het totaal van de nationale incasso-opbrengsten van Sena over 2003 is gestegen tot 28,3 mln. (in 2002: 27,4), waarvan 9,9 mln. ter zake mediagebruik en 18,4 mln. terzake openbaar gebruik. Daar komt nog bij een bedrag van ongeveer 2 mln. aan incasso-opbrengsten vanuit het buitenland (in 2002 eveneens ongeveer 2 mln). De totale incasso is derhalve gestegen naar 30,3 (in 2002: 29,3). In totaal is in 2003 een brutobedrag van 25,1 mln. gereparteed, tegenover 26,9 mln. in 2002. Uit de incassoperiode tot en met het jaar 2002 is nog gereserveerd uitkeerbaar een bedrag van 11,3 mln. en te verwerken door Sena 18 mln. De totale kosten en financiële resultaten over 2003 bedroegen 5 mln, tegenover 5,5 mln. in 2002.

4.4. Thuiskopie

In 2003 is door Thuiskopie 20,4 mln. gefactureerd voor dragers op het gebied van audio, video, data (cd-rom's) en dvd. Van dit bedrag is 15,9 mln. gereparteed. Het saldo van de te verdelen gelden bedroeg op 31 december 2003 12,6 mln. In januari 2004 heeft nog een repartitie van 4 mln.

plaatsgevonden. Overige baten van Thuiskopie in 2003 bestonden uit ingehouden kostendekking, afkoopsommen en interest, en bedroegen in totaal ongeveer 1,4 mln.

De lasten van de stichting bedroegen ongeveer 0,8 mln. Een bedrag van ongeveer 0,55 mln. is toegevoegd aan het eigen vermogen van de stichting. Hiertoe is door het bestuur van Thuiskopie besloten in 2001, ten einde een reserve op te bouwen.

4.5. Leenrecht

De Stichting Leenrecht heeft met betrekking tot 2003 een incasso van ruim 15,7 mln. gerealiseerd (in 2002: 15,6). De in 2003 gemaakte kosten bedragen ongeveer 0,63 mln. (in 2002: 0,62 mln). De geïncasseerde gelden met betrekking tot het uitlenen van geschriften zijn op een klein gedeelte na uitgekeerd aan de repartitieorganisaties. De repartitie van de geïncasseerde gelden voor het uitlenen van audio en video is vertraagd. De geïncasseerde gelden voor het uitlenen van multimedia zijn gereserveerd, omdat rechthebbenden van mening zijn dat bepaald cd-rom's niet mogen worden uitgeleend.

4.6. Reprorecht

De Stichting Reprorecht heeft in 2003 een geschatte nationale incasso van ongeveer 4,9 mln. gerealiseerd (in 2002: ongeveer 5,5). Daar komt nog bij een incasso vanuit het buitenland van ca. 0,21 mln. (exclusief een door Reprobel België toegezegde incasso over 1998 – 2001 van 1,1 mln). De totale gerealiseerde incasso over 2003 bedraagt derhalve ongeveer 5,2 mln. (in 2002: 6,1). De repartitie over 2003 bedroeg ongeveer 6 mln. De incasso voor het kopiëren van beschermd materiaal door de private sector zal worden verantwoord in het boekjaar 2004.

4.7. Cedar

Cedar BV is het facilitair bedrijf van verschillende collectieve beheersorganisaties, namelijk voor Leenrecht, Reprorecht en Thuiskopie. Cedar draagt voor deze organisaties zorg voor verschillende uitvoeringsactiviteiten. Daarnaast verzorgt Cedar dienstverlening aan enkele andere auteursrechtenorganisaties, niet zijnde collectieve beheersorganisaties in de zin van de wet: de Stichting Lira (vergoedingen voor onder andere literaire auteurs), Stichting Nieuwswaarde (vergoedingen voor het gebruik van journalistieke werken), Stichting Musicopy (vergoedingen voor het kopiëren van bladmuziek) en Stichting Pro (vergoedingen voor het kopiëren in onderwijspublicaties). Cedar is een dochterorganisatie van Buma/Stemra. Van de financiële gang van zaken in het collectief beheer kan geen compleet beeld worden verkregen zonder tevens kennis te nemen van de activiteiten van Cedar. Op dit moment beschikt het College nog niet over jaarcijfers met betrekking Cedar. Ten einde een samenhangend overzicht te verkrijgen van de kosten die zijn gemoeid met het collectief beheer, streeft het College er wel naar deze gegevens in volgende jaarverslagen mee te nemen.

5. Werkzaamheden College in 2003

5.1. Inrichting organisatie en werkzaamheden

Het eerste half jaar van het College stond voor een belangrijk deel in het teken van het inrichten van de eigen organisatie en werkzaamheden. Dit eerste jaarverslag is daarom ook vooral een verslaglegging van de opstartwerkzaamheden. Het College achtte het wenselijk om ten behoeve van de uitoefening van haar activiteiten te kunnen beschikken over een eigen werkruimte en postadres. Met het CAOP is daartoe een overeenkomst inzake huisvesting en facilitaire dienstverlening gesloten. Het College maakt gebruik van een werkruimte in het pand van het CAOP aan het Lange Voorhout 9 te Den Haag. Voorts fungeert het CAOP als postadres van het College. Daarnaast zijn nog enkele andere huishoudelijke zaken geregeld, zoals het opstellen van reglement ten behoeve van de jaarlijkse hoorzittingen en het ontwikkelen van een logo.

Ten behoeve van een zorgvuldige overgang van activiteiten van het oude toezicht naar het nieuwe toezicht, heeft het College in 2003 gesprekken gevoerd met de vroegere toezichthouders: de Regeringscommissaris bij Buma en Stichting De Thuis kopie (mr. N. van Lingen), het College van Toezicht bij de Stichting Reprorecht (dr. J. Vermeijden, mr. B.N.J. Pompen en mr. J.J.C. Alberdingk Thijm), en de voorzitter van het College van Toezicht bij Sena (mr. J. de Ruitter). Een gesprek met het College van Toezicht bij de Stichting Leenrecht was niet noodzakelijk omdat de personen die deel uitmaakten van dat college thans deel uitmaken van het nieuwe College. Voorts heeft het College in 2003 kennismakingsgesprekken gevoerd met vertegenwoordigingen van de algemene besturen van Buma, Stichting Reprorecht en Stichting Leenrecht. In 2004 vinden gesprekken met Stichting De Thuis kopie en Sena plaats.

5.2. Werkplan

Om beter richting te kunnen geven aan de uitvoering van zijn wettelijke taken heeft het College in 2003 een werkplan opgesteld. Hierin wordt beschreven wat het jaarlijks programma van het College is, welke onderwerpen de permanente aandacht van het College hebben en welke onderwerpen het College op langere termijn beoogt te behandelen. Voorts wordt hierin beschreven aan de hand van welke criteria het College de werkzaamheden van de collectieve beheersorganisaties zal beoordelen, en welke activiteiten het College zal verrichten om inzicht te verkrijgen in de handelwijze van de organisaties. Het werkplan is op 22 december 2003 toegezonden aan de Minister van Justitie.

5.3. Beoordeling taakuitoefening collectieve beheersorganisaties

De kerntaak van het College is te beoordelen of de collectieve beheersorganisaties hun wettelijke taken ten aanzien van het innen en verdelen van vergoedingen naar behoren hebben uitgeoefend. Om deze beoordeling te kunnen maken heeft het College de volgende toetsingscriteria geformuleerd:

- a) Houden de collectieve beheersorganisaties een overzichtelijke (financiële) administratie bij? (onder meer door beoordeling van de jaarrekeningen en jaarverslagen)
- b) Verschaffen collectieve beheersorganisaties aan rechthebbenden en betalingsplichtigen voldoende inzicht in hun algemene en financiële beleid? (onder meer door openbaarmaking van de jaarrekeningen en jaarverslagen door collectieve beheersorganisaties)
- c) Zijn de collectieve beheersorganisaties voldoende toegerust om hun taken naar behoren te kunnen uitoefenen?
- d) Verdelen de collectieve beheersorganisaties de door hen geïnde bedragen op rechtmatige wijze en tijdig over de rechthebbenden, overeenkomstig het repartitiereglement? Mede in dit verband zal het College zich ook een marginaal oordeel gaan vormen over de bestedingen van collectieve beheersorganisaties ten behoeve van sociale en culturele doeleinden en beleggingsactiviteiten door de organisaties.
- e) Houden de collectieve beheersorganisaties bij de uitoefening van hun werkzaamheden voldoende rekening met de belangen van betalingsplichtigen?
- f) Kennen de collectieve beheersorganisaties deugdelijke geschillenregelingen voor belanghebbenden?
- g) Behandelen collectieve beheersorganisaties gelijke gevallen op gelijke wijze?
- h) Hanteren de collectieve beheersorganisaties een transparante tariefstructuur?

Omdat het verslag uitsluitend betrekking heeft op de tweede helft van 2003 en het College in het eerste half jaar van zijn bestaan de aandacht met name heeft gericht op de inrichting van de eigen organisatie en werkzaamheden, beperkt het College zich op deze plaats tot een marginale toetsing. Het College ziet geen aanleiding om te constateren dat de collectieve beheersorganisaties niet voldoen aan de genoemde criteria. Daarbij laat het College onder meer meewegen dat het gedurende de verslagperiode geen formele klachten heeft ontvangen over de organisaties. Evenmin geven de verslagen van de voormalige toezichthouders over de eerste helft van 2003 aanleiding om te komen tot een ander oordeel. Het College heeft in 2003 geen gebruik hoeven maken van zijn adviesrecht en zijn recht tot het geven van een aanwijzing aan beheersorganisaties.

6. Ontwikkelingen

6.1. Inleiding

In deze paragraaf beschrijft het College per collectieve beheersorganisatie een aantal belangrijke ontwikkelingen in 2003. Een aantal van deze ontwikkelingen krijgt een vervolg in 2004.

6.2. Buma

Samenwerking Buma en Sena

In 2003 hebben de besturen van Buma en Sena groen licht gegeven aan een plan tot samenwerking tussen de beide organisaties bij de incasso van vergoedingen. Door het bundelen van incasso-inspanningen en expertise beogen zij te bereiken dat er één loket ontstaat voor het innen van naburige rechten en auteursrechten op muziek. De organisaties streven ernaar de gezamenlijke incassowerkzaamheden uit te besteden aan een professionele partij. Het College onderschrijft deze initiatieven omdat door de samenwerking muziekgebruikers naar verwachting met minder administratieve lasten zullen worden geconfronteerd, en omdat de beide organisaties hiermee hun slagkracht en efficiency kunnen vergroten. Dit kan tot belangrijke kostenbesparingen leiden, waardoor een groter deel van de geïnde vergoedingen beschikbaar komt voor repartitie aan rechthebbenden. De voorgenomen samenwerking heeft enige vertraging opgelopen.

Samenwerking Buma/Stemra en Sabam

Buma/Stemra heeft aangekondigd samen met de Belgische auteursrechtenorganisatie Sabam vergaand onderzoek te verrichten naar een mogelijke samenwerking op het gebied van mechanische rechten. Diverse aspecten van een eventuele werkrelatie zullen in 2004 onder de loep genomen worden. Er wordt onder meer gekeken naar automatiseringsondersteuning en uniformisering van de werkprocessen. Het initiatief is een primeur binnen Europa, en is met name ingegeven door de dalende verkopen van cd's. Hoewel het toezicht door het College zich niet uitstrekt tot het beheer van mechanische reproductierechten (waarop Stemra zich toelegt) volgt het College ook dit samenwerkingsverband aandachtig. Gelet op de sterke samenhang tussen Buma en Stemra zou de samenwerking mogelijk ook gevolgen kunnen hebben voor (de werkwijze van) Buma.

Uitspraak Hoge Raad inzake Buma/Stemra tegen KaZaa

Op 19 december 2003 heeft de Hoge Raad arrest gewezen in de rechtszaak tussen Buma/Stemra en KaZaa. In deze procedure had Buma/Stemra gevorderd dat KaZaa zodanige maatregelen zou nemen dat met door haar via het internet beschikbaar gestelde computerprogrammatuur voor het uitwisselen van bestanden niet langer inbreukmakende handelingen kunnen plaatsvinden op de auteursrechten met betrekking tot het repertoire van Buma/Stemra. In zijn uitspraak gaf de Hoge Raad aan dat de voornaamste klacht van Buma/Stemra zich erop richtte dat het gerechtshof te Amsterdam haar vordering verkeerd zou hebben begrepen. Als aanpassing van de software niet mogelijk zou zijn, zou verspreiding van het Kazaa-programma eenvoudig verboden moeten worden, zo betoogde Buma/Stemra. Volgens de Hoge Raad hoefde het hof de vordering van

Buma/Stemra niet zo ruim uit te leggen. Als Buma/Stemra aan Kazaa een verbod had willen opleggen, had zij daarom moeten vragen. Het cassatieberoep van Buma/Stemra werd reeds op deze gronden afgewezen door de Hoge Raad. Over de belangrijkste juridische vraag, namelijk of de verspreiding van Kazaa-software onrechtmatig is, heeft de Hoge Raad nog geen oordeel heeft gegeven. Doordat de Hoge Raad het cassatieberoep van Buma/Stemra heeft afgewezen, is het arrest van het hof overeind gebleven. In de bodemprocedure ligt deze zaak voorlopig stil.

Het College heeft kennisgenomen van deze uitspraak, maar zag geen aanleiding om uit hoofde van de toezichthoudende functie in deze kwestie te treden. Wel volgt het College de ontwikkelingen op dit gebied met zorg. Het constateert dat de digitalisering van de samenleving en het daarmee gepaard gaande toenemende kopieergemak tot gevolg heeft dat het voor Buma en andere collectieve beheersorganisaties steeds moeilijker wordt om hun wettelijke taken uit te oefenen.

6.3. Sena

Rechtszaak Sena/NOS

Tussen Sena en de NOS is bij de Hoge Raad een gerechtelijke procedure aanhangig over de vaststelling van de billijke vergoeding voor het gebruik van commerciële fonogrammen. In deze zaak heeft de Hoge Raad een aantal prejudiciële vragen voorgelegd aan het Europees Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJEG). Daarbij werd onder meer gevraagd naar welke maatstaven de hoogte van de billijke vergoeding moet worden vastgesteld. Het HvJEG oordeelde dat het Europees recht zich niet verzet tegen een model voor de berekening van de billijke vergoeding van uitvoerende kunstenaars of producenten dat “variabele en vaste factoren bevat, zoals het aantal uren dat fonogrammen worden uitgezonden, de kijk- en luisterdichtheden van de door de omroeporganisatie vertegenwoordigde radio- en televisieomroepen, de bij overeenkomst vastgestelde tarieven op het gebied van de rechten voor uitvoering en uitzending van door het auteursrecht beschermde muziekwerken, de tarieven die de publieke omroepen in de buurlanden van de betrokken lidstaat toepassen, en de door de commerciële omroepen betaalde bedragen, voor zover met dit model een juist evenwicht kan worden bereikt tussen het belang van uitvoerende kunstenaars en producenten om een vergoeding voor de uitzending van een bepaald fonogram te ontvangen en het belang van derden om dit fonogram onder redelijke voorwaarden te kunnen uitzenden en het model niet in strijd is met enig beginsel van het gemeenschapsrecht”.

Het is nu aan de Hoge Raad om in deze zaak, met inachtneming van de uitspraak van het HvJEG, arrest te wijzen. Dit arrest wordt in mei 2004 verwacht. Partijen in dit geding hebben inmiddels een regeling in den minne getroffen.

Rechtszaak Sena/NKP

In een procedure tegen de Vereniging Nederlandse Kabelkrant Pers (NKP) voerde Sena onder meer aan dat de vergoeding die op grond van de Wet op de naburige rechten verschuldigd is voor de openbaarmaking van op commerciële fonogrammen vastgelegde muziek via kabelkranten moet worden berekend naar rato van de reclame-inkomsten van de kabelkrantexploitanten. Partijen bleken het erover eens te zijn dat als grondslag voor de jaarlijks te betalen vergoeding het bedrag van

de jaarlijkse reclame-inkomsten kan dienen, maar konden het niet eens worden over de hoogte van het als uitgangspunt te hanteren percentage van de reclame-inkomsten. De rechtbank Den Haag gaf aan dat het door Sena gehanteerde basistarief is gebaseerd op het uitgangspunt dat het naar algemene ervaringsregels bij 75 tot 80 % van de uitgezonden muziek gaat om commerciële fonogrammen waarvan de producent onderdaan is van een Staat die partij is bij het Verdrag van Rome inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen en omroeporganisaties (zogenaamde "Rome-muziek"). De rechtbank heeft in zijn vonnis van 19 december 2001 het gebruik van die algemene ervaringsregel afgewezen. Voorts oordeelde de rechtbank dat de billijke vergoeding alleen is verschuldigd voor zover Rome-muziek wordt uitgezonden. Er zal een evenredige verlaging van het basistarief moeten worden toegepast wanneer in rechte kan worden aangenomen dat voor minder dan 75 tot 80 % Rome-muziek wordt uitgezonden. Op grond van de algemene regels van het bewijsrecht heeft Sena, die zich beroept op het rechtsgevolg van het door haar gestelde feit dat de kabelkrantmaatschappijen voor 75 tot 80 % Rome-muziek gebruiken, dit feit te bewijzen. De wet geeft volgens de rechtbank geen bijzondere regel voor een andere bewijslastverdeling en het bestaan van een dergelijke regel kan ook niet uit de parlementaire geschiedenis worden afgeleid. Voor omkering van de bewijslast op grond van de redelijkheid en billijkheid is geen plaats.

Op 28 november 2003 heeft de Hoge Raad in deze zaak arrest gewezen. In zijn uitspraak geeft de Hoge Raad aan dat de rechtbank Den Haag, door te oordelen dat in redelijkheid niet kan worden volgehouden dat het basistarief onverkort moet worden toegepast indien het percentage Rome-muziek in de programma's van de kabelkrantmaatschappijen relevant lager is dan 75 tot 80 %, niet blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Evenmin achtte de Hoge Raad onbegrijpelijk het oordeel van de rechtbank dat het door Sena gehanteerde forfaitaire systeem – een tarief, onafhankelijk van het aandeel dat niet-Rome-muziek uitmaakt van de ten gehore gebrachte muziek – niet op redelijkheid en billijkheid kan worden gebaseerd. De Hoge Raad meende echter dat, door te oordelen dat er een evenredige verlaging van het basistarief zal moeten plaatsvinden, wanneer in rechte is aan te nemen dat voor minder dan 75 tot 80 % Rome-muziek wordt uitgezonden, de rechtbank heeft miskend dat evenredige aanpassing van het basistarief in dat geval niet zonder meer gerechtvaardigd is. Ten aanzien van de bewijslastverdeling merkt de Hoge Raad op dat de rechtbank geen blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. In de Wet op de naburige rechten zijn geen aanknopingspunten te vinden voor de opvatting van Sena dat op de partij die de stelling betreft dat zij een lagere billijke vergoeding verschuldigd is omdat zij een lager dan gemiddeld percentage Rome-muziek openbaar maakt, de bewijslast rust van die stelling. De Hoge Raad heeft het vonnis van de rechtbank vernietigd, en de zaak verwezen naar het gerechtshof Den Haag ter verdere behandeling en beslissing.

6.4. Stichting Reprorecht

Invoering reprorecht voor het bedrijfsleven

In de tweede helft van 2003 is een belangrijk deel van de aandacht van het College uitgegaan naar de wijze van uitvoering van de nieuwe regeling van het reprorecht door de Stichting Reprorecht.

Sinds 1 februari 2003 is ook het bedrijfsleven verplicht om voor het maken van fotokopieën uit boeken, tijdschriften en kranten een reprorechtvergoeding te betalen van 4,5 eurocent. De publieke sector betaalt al sinds vele jaren een reprovergoeding. De Stichting Reprorecht is exclusief door de Minister van justitie belast met de inning en verdeling van deze vergoedingen.

Ter voorbereiding van haar nieuwe taken heeft de stichting door het bureau Veldkamp/NIPO onderzoek laten uitvoeren naar het kopieergedrag in het bedrijfsleven. De belangrijkste doelstelling van het onderzoek was de ontwikkeling van een betrouwbare methodiek om de jaarlijkse hoeveelheid vergoedingsplichtige reprografische verveelvoudigingen in diverse branches van het bedrijfsleven te inventariseren. Op grond van het onderzoek zijn vervolgens branchegewijze schattingen gemaakt van het jaarlijkse aantal vergoedingsplichtige verveelvoudigingen. In juni 2003 heeft de stichting ca. 230.000 bedrijven aangeschreven over de betaling van de reprovergoeding. Dit is een deel van het bedrijfsleven. Enkele branches (o.a. horeca) zijn buiten de eerste aanschrijving gehouden. Afhankelijk van het geschatte kopieervolume ontvingen de aangeschreven bedrijven een factuur of een berekening. Bedrijven werd verzocht deze facturen en berekeningen op juistheid te controleren, en eventuele onjuistheden aan te geven op het eveneens bijgevoegde opgaveformulier.

Opvallend was dat bedrijven op het opgaveformulier wel onjuistheden in kopieervolume, branchecategorie of werknemersklasse konden aangeven, maar niet eventuele onjuistheden in het percentage reproplichtige kopieën. De stichting hield hierbij vast aan de uitkomsten van het onderzoek van Veldkamp/Nipo. Betalingsplichtigen werd een termijn gegund van 30 dagen om eventuele wijzigingen in de berekening of factuur retour te zenden aan de stichting. De stichting ging daarbij uit van het tot stand komen van een overeenkomst tussen haar en de betalingsplichtige over de betaling van de vergoeding. Opvallend in dit verband was dat uit de door de Stichting gehanteerde algemene voorwaarden bleek dat, indien de betalingsplichtige een berekening tot vaststelling van de vergoeding ontving en daarop niet binnen de gestelde termijn reageerde, de stichting haar aanbod tot het sluiten van de overeenkomst als aanvaard beschouwde.

De aanschrijvingen door de stichting leidden tot vele protesten en aandacht in de landelijke media. MKB-Nederland en VNO-NCW adviseerden ondernemers de facturen niet te betalen en daartegen bezwaar te maken. MKB-Nederland noemde de berekeningssystematiek die gehanteerd werd willekeurig, onredelijk en niet afgestemd op de praktijk in het MKB. Hoewel werd gedreigd met een proefproces tegen de stichting is het zo ver niet gekomen. VNO-NCW heeft een verificatieonderzoek naar de uitkomsten van het rapport van Veldkamp/Nipo geëntameerd, waaraan door de Stichting medewerking is verleend.

Over de invoering van het reprorecht en de handelwijze van de Stichting Reprorecht zijn door verschillende leden van de Tweede Kamer vragen gesteld aan onder meer de minister van Justitie. Op 26 augustus zijn de antwoorden door de minister van Justitie aan de Tweede Kamer gezonden. In deze antwoorden werd onder meer bericht dat stichting heeft aangegeven de wijze van uitvoering van de reprorechtregeling zo spoedig mogelijk en in overleg met vertegenwoordigende organisaties in het bedrijfsleven, in het bijzonder met VNO-NCW, MKB-Nederland en met brancheorganisaties te zullen evalueren. Voorts heeft de Stichting aangegeven voorlopig geen nieuwe branches te zullen aanschrijven, zulks in afwachting van het overleg met het bedrijfsleven.

Bij het College zijn geen formele klachten ingediend over de handelwijze van de stichting. Het voormalig College van Toezicht bij de Stichting Reprorecht constateerde in zijn verslag over 2002 en over de periode 1 januari tot 15 juli 2003 geen onregelmatigheden met betrekking tot de uitvoeringsactiviteiten door de stichting. Nadat het College had kennis genomen van de discussie als gevolg van de invoering van het nieuwe reprorecht, heeft het zich gebogen over de vraag of het zich actief moest mengen in deze discussie. Het College kwam tot de conclusie dat daartoe op dat moment geen aanleiding bestond. Op verschillende niveaus vond nog overleg plaats tussen betrokken partijen ten einde te komen tot een minnelijke oplossing. In dat verband was met name van belang dat VNO-NCW en MKB-Nederland nog met de Stichting Reprorecht in overleg waren. Partijen hadden nog geen definitieve standpunten ingenomen. Wel heeft het College met een vertegenwoordiging van het bestuur van de stichting gesproken over de ontstane situatie, en heeft het de stichting verzocht hem regelmatig en rechtstreeks op de hoogte te houden van de ontwikkelingen. Het College heeft de minister van Justitie hierover schriftelijk op de hoogte gesteld. Daarbij is tevens aangegeven dat nieuwe ontwikkelingen aanleiding zouden kunnen geven tot een herziene opstelling van het College.

Op 5 november 2003 heeft over het conflict een algemeen overleg plaatsgevonden tussen de minister van Justitie en de Vaste Kamercommissie voor Justitie. Tijdens dit overleg heeft de minister aangeboden om te bemiddelen tussen partijen. Het aanbod werd door de betrokken partijen aanvaard. Dit heeft geleid tot een intensief proces van overleg en onderhandeling in de laatste twee maanden van 2003 en in de eerste maanden van 2004.

Hoewel dit buiten de verslagperiode valt, hecht het College eraan te kennen te geven dat het met instemming heeft kennisgenomen van het feit dat de stichting, VNO-NCW en MKB-Nederland begin 2004 een akkoord hebben bereikt over een introductieregeling van het reprorecht voor het bedrijfsleven. De overeenkomst biedt een introductieregeling voor de jaren 2003, 2004 en 2005 in de vorm van een volledig forfaitaire regeling. Op 18 maart 2004 hebben partijen deze introductieregeling ondertekend. Daaraan voorafgaand heeft de stichting de regeling conform artikel 3 van de wet ter goedkeuring voorgelegd aan het College. Het College heeft goedkeuring verleend aan de toetreding door de Stichting tot de regeling.

Naar het oordeel van het College gaat het bij de introductieregeling om een bruikbaar systeem dat de administratieve lasten voor alle betrokken partijen zoveel mogelijk beperkt. Het College vat de introductieregeling op als een tijdelijke regeling, die van toepassing is gedurende een overgangsfase, totdat partijen definitieve afspraken hebben gemaakt over de uitvoering van de wettelijke regeling. Het College acht een brede acceptatie van het reprorecht door het bedrijfsleven van groot belang, en heeft de indruk dat de voorgenomen introductieregeling daaraan een bijdrage levert. In dit verband mag niet uit het oog worden verloren dat ook op het bedrijfsleven een wettelijke verplichting rust tot het betalen van een vergoeding voor het kopiëren van reproplichtig materiaal. Het College meent dat de voorliggende overeenkomst beantwoordt aan dit uitgangspunt. Het College vertrouwt erop dat de Stichting bij de uitvoering van de overeenkomst een maximale inspanning zal leveren om aan dit uitgangspunt te blijven voldoen. Het spreekt zijn waardering uit voor het feit de stichting gedurende de onderhandelingen zich zeer terughoudend heeft opgesteld bij haar incassobeleid en geen nieuwe branches heeft aangeschreven.

Het College zal de uitvoering van de overeenkomst aandachtig volgen. Het heeft in dat verband de stichting verzocht hem regelmatig op de hoogte te houden van de ontwikkelingen in de uitvoeringspraktijk.

6.5. Stichting De Thuiskopie

Vergoeding blanco dvd's

Per 1 juli 2003 is de vergoeding voor auteurs en naburig gerechtigden wegens het thuis kopiëren van hun werken en prestaties op blanco informatiedragers uitgebreid met een thuis kopieheffing op blanco dvd's. De regeling loopt door tot en met 31 december 2004. De heffing op een blanco dvd van het type - is door de Stichting Onderhandelingen Thuiskopievergoeding (SONT) vastgesteld op € 1,00 per 4,7 gigabyte. De heffing op dvd's van het type + bedraagt € 0,50 per 4,7 gigabyte. Een blanco dvd-ram is vrijgesteld van heffing. Voor blanco dvd's van het type – respectievelijk + met een kleinere of grotere opslagcapaciteit dan 4,7 gigabyte geldt een proportionele vergoeding. Tegelijkertijd is de al bestaande vergoeding voor andere digitale blanco dragers en voor analoge blanco dragers met een jaar verlengd. Ook deze regeling loopt nu door tot en met 31 december 2004.

6.6. Stichting Leenrecht

Evaluatie leenrecht

Bij brief van 1 april 2003 hebben de minister van Justitie en de Staatssecretaris van OC&W een evaluatie van het leenrechtstelsel over de periode 1996 tot en met 2001 aan de Tweede Kamer aangeboden. Het voormalig College van Toezicht bij de Stichting Leenrecht heeft commentaar gegeven op een conceptversie van deze evaluatie. In de brief aan de Tweede Kamer geven de bewindslieden aan dat zij de overtuiging hebben dat de Vereniging van Openbare Bibliotheken (NBLC) en de Stichting Leenrecht er gezamenlijk in geslaagd zijn om modaliteiten te ontwikkelen die een over het algemeen goed functioneren van het leenrechtstelsel tot gevolg hebben. Voor zover er aandachtspunten opkomen, zijn deze voorgelegd aan de rechter (de vraag naar de leenrechtstatus van multimedia-cd-rom's) of vindt constructief overleg plaats tussen het NBLC en de stichting. Omdat betrokkenen er steeds in geslaagd zijn om samen werkbare oplossingen te vinden, kunnen volgens de bewindslieden de uitkomsten van ook deze overleggen met vertrouwen tegemoet worden gezien. De bewindslieden zagen in de evaluatie geen aanleiding de huidige wettelijke regeling inzake het leen- en verhuurrecht op dit moment te wijzigen.

Gerechtelijke procedure uitlenen multimedia

De gerechtelijke procedure die tegen de uitgevers van multimedia is aangespannen over de rechtmatigheid van incasso over multimediamiwerken heeft in 2003 nog niet tot een uitspraak geleid.

Bijlagen

I. Begroting 2003

II. Staat van baten en lasten 2003

III. Reglement hoorzittingen

IV. Verslagen vroegere toezichthouders

Begroting 2003 College van Toezicht Collectieve Beheersorganisaties
Goedgekeurd door de Minister van Justitie op 5 november 2003

Lasten		Bijdragen collectieve beheersorganisaties	Baten
Vergoedingen vz en leden	40.000		111.500
Vergoeding secretaris	16.000		
Reis-/verblijfkosten	2.500		
Bedrijfskosten	4.000		
Voorlichting	3.000		
Onderzoekskosten	40.000		
Overige en onvoorziene kosten	6.000		
<i>Totaal lasten</i>	<i>111.500</i>	<i>Totaal baten</i>	<i>111.500</i>

Lasten

Vergoeding voorzitter en leden

Vergoeding voorzitter	15.000
Lid	12.500
Lid	12.500
Totaal	40.000

Toelichting: Gelet op de verantwoordelijkheden en te verwachten werkzaamheden acht het College het redelijk om te komen tot een vergoeding op jaarbasis van € 30.000 voor de voorzitter en van € 25.000 voor de leden. De vergoedingen dienen te worden vastgesteld bij besluit van de Minister van Justitie.

Vergoeding secretaris

Loonkosten	14.560
Overheadkosten	1.440
Totaal	16.000

Toelichting: Uitgegaan wordt van 0,2 fte S12 BBA. De loon- overheadkosten zijn gebaseerd op de DAR-tarieven Rijksoverheid. De kosten van het secretariaat worden geheel vergoed aan het Ministerie van Justitie.

Reis-/verblijfkosten

Reis-/verblijfkosten	2.500
----------------------	-------

Toelichting: Uitgegaan wordt van de gebruikelijke vergoedingen op basis van de Reisregeling Binnenland (Strct. 1993, 56). Rekening wordt gehouden met in ieder geval vier reguliere vergaderingen van het College, een ronde kennismakingsgesprekken langs de collectieve beheersorganisaties en het bijkomend bijwonen van vergaderingen van de besturen van de betreffende organisaties.

Bedrijfskosten

Huisvesting (incl. huur vergaderzalen)	2.500
Bureaunkosten	1.500
Totaal	4.000

Toelichting: Onder de post 'Bureaunkosten' zijn in ieder geval te begrijpen de (porto)kosten die gemaakt worden voor het verzenden van post, het kopiëren van stukken, etc. Voor zover deze kosten ten behoeve van het College worden gemaakt door het Ministerie van Justitie, worden deze aan het Ministerie vergoed.

Lasten (vervolg)

<u>Voorlichting</u>	3.000
<u>Onderzoekskosten</u>	
Eenmalig onderzoek functioneren huidig toezicht	15.000
Onderzoek repartitie	25.000
Totaal	40.000

Toelichting: Om haar beleid te kunnen bepalen, wil het College in 2003 een overzicht verkrijgen van o.a. de wijze waarop collectieve beheersorganisaties vergoedingen innen, om welke bedragen het daarbij gaat, welke tarieven gehanteerd worden, of deze tarieven kenbaar en transparant zijn, de wijze waarop cbo's vergoedingen reparteren, de organisaties die betrokken zijn bij de inning en repartitie, etc. Bovendien is het wenselijk deze informatie te vergelijken met collectief beheer in diverse andere landen. Het College wil hiertoe een eenmalig extern onderzoek doen uitvoeren.

Voor de beoordeling van de gang van zaken bij de repartitie van vergoedingen door de beheersorganisaties zal het College mede gebruik maken van reeds bestaande overzichten waaruit de voortgang van de repartitie blijkt. Eventueel wil het College een *onafhankelijke* accountant inschakelen voor het verkrijgen van de voor de beoordeling noodzakelijke gegevens. Voor de mogelijke inhuur van een onafhankelijke accountant dient daarom een bedrag te worden gereserveerd.

<u>Overige kosten</u>	6.000
-----------------------	-------

Toelichting: Hieronder vallen in ieder geval de onvoorziene kosten die moeten worden gemaakt in de opstartfase van het nieuwe College.

<u>Totaal lasten</u>	111.500
----------------------	---------

Baten

De kosten van het toezicht komen op grond van de Wet toezicht collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten voor rekening van de collectieve beheersorganisaties gezamenlijk.

Toelichting op de rekening van baten en lasten over 2003 College van Toezicht collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten

Het verschil tussen de begrote uitgaven en de realisatie van € 51.980,12 betreft voor het grootste deel de begrotingspost onderzoekskosten. Het College is van mening dat het nog te vroeg is om tot een exacte onderzoeksopdracht te komen. In de loop van 2004 kan naar verwachting mede aan de hand van door de cbo's verschaft informatie een duidelijker beeld worden verkregen van de behoefte aan aanvullend onderzoek. Daarop vooruitlopend is in de financiële verantwoording een bestemmingsreserve opgenomen ter grootte van de oorspronkelijke begrotingspost van € 40.000,--. Het daarna resterende bedrag van het verschil met de begroting is als zodanig gehandhaafd als marge waaruit toekomstige overschrijding van begrotingsposten te dekken. Daarbij is overwogen dat het in de gegeven situatie er nog enige onzekerheid bestaat omtrent de bij het opstellen van de begroting gehanteerde aannamen.